

○ Друга річниця Майдану

Герої не вмирають!

Друга річниця Революції гідності... Президент підписав Указ: «в знак шани відваги, сили духу та стійкості громадян, які віддали своє життя під час Революції гідності (листопад 2013 – лютий 2014 року), захищаючи ідеали демократії, відстоюючи права і свободи людини, європейське майбутнє України щороку 20 лютого в Україні відзначати день Героїв Небесної Сотні».

Урочисті церемонії других роковин вшанування 104 Героїв Небесної Сотні прокотилися хвилею по всій Україні. У містах, містечках, села згадували, як лише через світлу мрію влада розстріляла свій народ, який стояв не за Європу, а за відсутність корупції у своїй країні, за чесні суди тут, за ліки у наших лікарнях, за дороги без ям до власного дому, за чисту совість у тих, кому дано право керувати. Стояв не проти Росії, а проти обов'язкових подачок-взяток чиновникам, проти «ментовського» кришування, проти «зеківських» порядків.

Революція Гідності із такою великою жертвою мала б таки закінчитися остаточною перемогою. Та нас знову ошукали. Тож дуже болючими є на цьому фоні розчарування діями влади, які на майданівській хвилі піднялися і забули свої обіцянки. Якби ті завдання, що ставили перед собою багатотисячні представники всього народу на Майдані, були виконані, не був би Крим тепер російським. І не довелось б на другу річницю окупації Криму українцям в Європі влаштувати акції протесту в Іспанії, Франції та Італії.

Не лилася б рікою кров українців на Сході України. І Генпрокуратура не хизувалася б зараз тим, що зібрано понад 1200 томів матеріалів про Майдан, а брала б покази в очевидців, яких за два роки жодного разу не викликали на допит і притягувала б до відповідальності винних. Якби завдання Майдану були виконані Президент України Петро Порошенко не запевняв би, що головний здобуток Революції Гідності – крах диктаторського режиму. Якби...

боротьби ми уже маємо: гайдамаки, Крути, УПА... А життя не міняється і українці, як птахи, все відлітають, відлітають, відлітають. А мисливці цілять, навіть, на злеті. Скільки ж то сотень, тисяч, мільйонів уже у небі над Україною?! Революція Гідності немає кінця. Її видима нова барикада – війна з Росією. А невидима барикада – тут, скрізь. І мисливці – скрізь. І прадіди, і наші діди, і ми, і наші діти – знову душу й тіло... Чи повториться історія й для наших внуків таки залежить від нас!

○ Шевченкові

ВКЛОНІМОСЯ

Ох, неоднаково мені...

9 березня – дата, котра повинна бути відома кожному, хто вважає себе українцем. 9 березня 1814 року в с. Моринці на Черкащині в сім'ї селянина-кріпака народився Тарас Григорович Шевченко, який став «володарем у царстві духа» і «велетнем у царстві людської культури».

Про великого національного поета-демократа, основоположника нової української літератури українці склали афоризми: «Шевченко Тарас – наче сонце для нас», «Хто з Шевченком знається, той розуму набирається», «Шевченкові думки переживуть віки».

Щороку навесні усе прогресивне людство вшановує Генія і Пророка, який став символом України – Тараса Григоровича Шевченка.

Це свято, на жаль, ми святкуємо в драматичних для України умовах. Тож саме сьогодні так актуальні Шевченкові невмирущі поезії. Вшановуючи пам'ять Великого Кобзаря, ми знову і вкотре переконуємося у їх пророчому значенні. Таки потрібно частіше перечитувати Шевченка, бо немає іншого поета, котрий був би таким вселюдським правдомовцем, котрий силою свого духа кинув у віки наймогутніший вислів патріотизму:

... Та неоднаково мені,
Як Україну злії люде
Присплять лукаві, і в огні
Її окраденою збудять.

ДВА РОКИ ПІСЛЯ МАЙДАНУ

Уже два роки з тих сумних подій Кривавої, жорстокої розправи, Коли народ без зброї йшов у бій За незалежність рідної держави. Та наступу ніхто і не чекав, Та ще й від власних правоохоронців Та хтось наказ пекельний їм віддав, Щоб гнати з Києва народних добровольців. Майдан гуде! Навколо крик і плач, Лунають постріли, ревуть гармати. Людей ганяють, як футбольний м'яч І не побачить більше сына мати.... Один упав і другий, третій там ... Під деревом самотньо умирає, А «Беркут» б'є і байдуже кого Мабуть у грудях серця він не має. За кілька днів, так сотня полягла На тім пекельнім Київському Майдані І стежечка до неба простяглась Кістками народних наших партизанів. Два роки вже, а наче свіжий біль, Від спогадів, що в думці виринають Низький уклін, Вам хлопці до землі, І слава Вам! Герої не вмирають!

Тетяна КАНЦІР,
голова первинної профспілкової організації
Львівського обласного наркологічного диспансеру

Об'єднані Надією!

В Україні проходять акції на підтримку Надії Савченко. До них долучилася й медична громада Львівщини.

ЗВЕРНЕННЯ

працівників Львівської обласної клінічної психіатричної лікарні з приводу інквізиційного судилища у Росії над жінкою-символом непоборності України у її протистоянні з політичною адміністрацією Кремля – Людиною високої гідності, Надією Савченко.

Від імені усіх працівників Лікарні та з усвідомленою відповідальністю звертаємося:

1. До народу України, що постав задля власної Гідності і Свободи та задля нових і фундаментальних цінностей проти сучасного суспільного Зла – виразити свою позицію у справі інквізиційного свавілля Кремля щодо незаконних його заручників, – через громадянських тиск на владні інституції в усьому цивілізованому світі, але у першу чергу, в Україні.

2. До народу Росії як істинного носія гуманітарних цінностей і беззаперечних цивілізаційних досягнень, щирих і безкорисливих патріотів своєї держави, до усіх російських громадян у дійсному і справжньому сенсі цього слова – докласти усіх мислимих і немислимих зусиль для того, аби не скотитись у п'ятому середньовіччя, небезпека чого вже

стала суспільною реальністю сучасної Росії.

3. До людського і політичного сумління керівників владних інституцій України – Президента, Прем'єр-міністра, Голови РНБО, Голови Верховної Ради, Голови Верховного Суду, дипломатів і парламентарів, – не втрачати залишків народної довіри і власної гідності, а тому прийняти дієве і реальне рішення, яке може вплинути на ситуацію зневаги до нашої держави з боку «братньої» Росії.

Таке рішення, як ми вважаємо, аж ніяк не може бути декларативним і спиратись виключно на моральні або «спекулятивні» важелі, адже їх кремлівська «філософія» не сприймає. Такі рішення повинні переконати суспільство України, яке делегує владі захист і відстоювання прав і свобод своїх громадян, в істинній патріотичності та дієвості намірів і вчинків.

4. Окремо до інституції Омбудсмена України – не мовчати, не ховатись за бюрократичними умовностями або й хибною юридичною обережністю, а бути голосом України у дотримання прав Людини для усіх вільних людей, особливо

для вільно обраних і призначених на свої повноваження перших осіб України.

5. До Надії Савченко – зберегти життя заради спільної протидії сучасному Злу, бо остаточна жертва для російської владної сваволі ніколи не була аргументом впливу у ті часи, коли Росія западала у темні періоди своєї історії.

6. До всіх патріотів України, інквізиційно засуджених у Росії: ми пишаємося силою Вашого ДУХУ.

Складено у Львові, 09.03.2016 р.